

Ezzel kapcsolatban a felperes úgy véli, hogy az új uniós borpiaci szabályozás hatálybalépésekor, 2009. augusztus 1-jén, ugyanis a „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast” elnevezés állt, különösen a földrajzi jelzéssel ellátott asztali borok jegyzéke ⁽³⁾ és a minőségi borok jegyzéke ⁽⁴⁾ alapján, közösségi jogi oltalom alatt.

Ezenkívül a felperes előadja, hogy a szlovák nemzeti jogszabályok vizsgálata is ugyanezt a következtetést támasztja alá, tekintettel arra, hogy 2009. június 30-án elfogadásra került az új szlovák bortörvény, amely a „Tokajská vinohradnícka oblast” elnevezést tartalmazza. Továbbá, még ha úgy is kellene értelmezni az alkalmazandó rendeleteket, hogy a nemzeti jogszabály hatályosságának (2009. szeptember 1.) is jelentősége van a létező oltalom megítélése során, ebben az esetben a 607/2009/EK rendelet 73. cikkének (2) bekezdése megfelelően alkalmazandó, azaz ebben az esetben is az új törvény szerinti elnevezést kell az 1234/2007/EK rendelet 118s. cikke értelmében „létező oltalom alatt állónak” tekinteni.

Második jogalapként a felperes előterjeszti, hogy az E-Bacchus nyilvántartás vezetése és kezelése során, és különösen a jelen ügyben vitatott bejegyzés megtételével a Bizottság megsértette a gondos ügyintézésre, a jóhiszemű együttműködésre, valamint a jogbiztonságra vonatkozó, uniós jog által elismert alapvető jogelveket.

Ezzel kapcsolatban a felperes úgy véli, hogy a gondos ügyintézés elvéből fakadóan és tekintettel különösen a szóban forgó nyilvántartás jelentőségére, a Bizottságnak kötelessége biztosítani azt, hogy a nyilvántartás hiteles, megbízható, pontos adatokat tartalmazzon. E tekintetben a Bizottságnak különösen kötelezettsége az, hogy megvizsgálja, hogy az új borpiaci szabályozás hatálybalépésének napján mely tagállami jogszabályok alapján mely elnevezések minősültek „létező oltalom alatt álló” elnevezésnek. Továbbá, a felperes álláspontja szerint a Bizottság megsértette a jóhiszemű együttműködés elvét is azáltal, hogy sem előzetesen, sem pedig utólag semmilyen formában nem tájékoztatta a Magyar Kormányt a Szlovákia tekintetében az E-Bacchus nyilvántartásban szereplő bejegyzések módosításáról, jóllehet tudnia kellett, hogy az Magyarország érdekeit érintheti. Végül, a felperes előterjeszti, hogy a Bizottság azáltal, hogy a nyilvántartást úgy alakította ki, és azt úgy vezeti, hogy az abban szereplő bejegyzések bármikor visszamenőleges hatállyal úgy módosíthatók, hogy a módosítás pontos időpontja nem állapítható meg, megsértette a jogbiztonság elvét is.

⁽¹⁾ A mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”)(HL L 299., 1. o.).

⁽²⁾ A 479/2008/EK tanácsi rendeletnek a bizonyos borászati termékekre vonatkozó oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, hagyományos kifejezések, valamint e termékek címkézése és kiszerelese tekintetében történő végrehajtására vonatkozó egyes részletes szabályok megállapításáról szóló, 2009. július 14-i 607/2009/EK bizottsági rendelet (HL L 193., 60. o.).

⁽³⁾ Az 1493/1999/EK rendelet 51. cikkének (1) bekezdésében említett, tagállamnál kisebb földrajzi egységek jegyzéke (földrajzi jelzéssel ellátott asztali borok) (HL 2009. C 187., 67. o.).

⁽⁴⁾ A meghatározott termőhelyről származó minőségi borok jegyzéke (HL 2009. C 187., 1. o.).

2010. május 6-án benyújtott kereset — Deutsche Telekom kontra Bizottság

(T-207/10. sz. ügy)

(2010/C 195/33)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Deutsche Telekom AG (Bonn, Németország) (képviselők: A. Cordewener és J. Schönfeld ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a (2009. december 8-i javított változatú) 2009. október 28-i C(2009) 8107 végleges javított bizottsági határozatot az 1. cikk (2) és (3) bekezdésében az ott közelebbről meghatározott spanyol befektetők bizalmának védelme érdekében bevezetett szabályozás tekintetében;

— a Törvényszék az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a 2009. október 28-i C(2009) 8107 végleges javított bizottsági határozatot támadja, amelyben a Bizottság úgy határozott, hogy a spanyol társasági adóról szóló törvény (a továbbiakban: TRLIS) 12. cikkének (5) bekezdése szerinti adózási rendszer formájában bevezetett, a külföldi vállalkozásokban való jelentős részesedésszerzés esetén az üzleti- és cégérték adózási értékcsökkenésére vonatkozó támogatási program összeegyeztethetetlen a közös piaccal a Közösségen belül részesedést szerző kedvezményezetteknek nyújtott támogatások tekintetében. A megtámadott határozat előírja, hogy a Spanyol Királyság mely támogatásokat köteles visszakövetelni.

A felperes keresetlevelének alátámasztására először is arra hivatkozik, hogy a TRLIS 12. cikke (5) bekezdésének alkalmazásával összefüggő adókedvezményt formailag jogellenesen nyújtották, mivel a Spanyol Királyság a vonatkozó törvényt az EK 88. cikk

(3) bekezdése első mondatának (EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének első mondata) megsértésével nem jelentette be előzetesen a Bizottságnak, és az EK 88. cikk (3) bekezdésének harmadik mondatában (EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének harmadik mondata) foglalt végrehajtási tilalom ellenére ténylegesen alkalmazni kezdte. Továbbá a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése anyagi jogilag jogellenesnek tekintendő, mivel a támogatási program az EK 87. cikk (1) bekezdése (EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése) szerint a közös piaccal nem egyeztethető össze, és az EK 87. cikk (2) vagy (3) bekezdése (EUMSZ 107. cikk (2) vagy (3) bekezdése) szerinti engedélyezés nem jön figyelembe.

Másodszor a felperes valamely nemzeti támogatási intézkedés közösségi joggal való összeegyeztethetlensége megállapításának következményeit illetően előadja, hogy az érintett tagállamnak vissza kell követelnie az ilyen támogatást a kedvezményezettektől. Ezzel összefüggésben előadja, hogy ezen abszolút alapelv mindenképp a 659/99/EK rendelet⁽¹⁾ 14. cikke (1) bekezdésének első mondatában konkrétan kifejezésre jut.

Végül a felperes úgy érvel, hogy a jelen ügyben a spanyol kedvezményezettek jogos bizalma hiányában nem lehet kivételt tenni a visszatéríttetés alól. E tekintetben a felperes többek között előadja, hogy a Bizottság azáltal, hogy a spanyol befektetők bizonyos csoportjai esetében a bizalomvédelem elvén alapuló kivételt alkalmazott, tévesen alkalmazta az elsődleges jog általános elvét, valamint a 659/99 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének második mondatát. A felperes egyrészt azt kifogásolja, hogy a TRLIS 12. cikke (5) bekezdésének a spanyol állam általi szabályszerű bejelentése hiányában nem alkalmazható a bizalomvédelem elve a támogatás kedvezményezettjei javára. Másrészt előadja, hogy nem teljesülnek a támogatás kedvezményezettjei jogos bizalma elismerésének a feltételei. Továbbá a Közösség azon érdeke, hogy a rendes piaci feltételek a nyújtott támogatások visszakövetelése révén helyreálljanak, elsőbbséget élvez a kedvezményezettek azon egyedi érdekével szemben, hogy az adókedvezményt az elmúlt és az elkövetkezendő évek vonatkozásában is megtartsák.

⁽¹⁾ Az [EK 88.] cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) második fellebbezési tanácsának az R 1111/2009-2. sz. ügyben 2010. január 25-én hozott határozatát;

— hagyja jóvá a 8235202. sz. „ID SOLUTIONS” közösségi védjegybejelentést a 16. osztályba tartozó „(nem egyének azonosítására szolgáló) papír és karton címkék, valamint dobozok; könyvkötészeti anyagok; tartós vagy háztartási ragasztóanyagok, anyagok művészek részére; ecsetek; írógépek és irodai cikkek (bútorok kivételével); tanítási és oktatási anyagok (készülékek kivételével); csomagolásra szolgáló műanyagok (amelyek nem tartoznak más osztályokba); nyomdabetűk; klisék” tekintetében; és

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: az „ID SOLUTIONS” szövegvédjegy, a 16. osztályba tartozó áruk tekintetében — 8235202. sz. közösségi védjegybejelentés.

Az elbíráló határozata: az elbíráló a közösségi védjegybejelentést részlegesen elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács elutasította a fellebbezést, és helybenhagyta a vitatott határozatot.

Jogalapok: a felperes szerint az „ID SOLUTIONS” 8235202. sz. közösségi védjegybejelentést jóvá kellene hagyni a 16. osztályba tartozó áruk tekintetében, mivel az „ID SOLUTIONS” ezen áruk vonatkozásában megkülönböztető, ezért teljesíti a 207/2009 tanácsi rendelet 4. cikke értelmében vett követelményeket.

2010. május 3-án benyújtott kereset — Strålfors Aktiebolag kontra OHIM (ID SOLUTIONS)

(T-211/10. sz. ügy)

(2010/C 195/34)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Strålfors AB (Malmö, Svédország) (képviselő: M. Nielsen ügyvéd)

2010. május 3-án benyújtott kereset — Strålfors Aktiebolag kontra OHIM (IDENTIFICATION SOLUTIONS)

(T-212/10. sz. ügy)

(2010/C 195/35)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Strålfors AB (Malmö, Svédország) (képviselő: M. Nielsen ügyvéd)